

Escola Vila Olímpica

Projecte Integrat de Llengües a l'Escola Inclusiva

Maig 2019

ÍNDIX

1. INTRODUCCIÓ.....	2
2. CONTEXT.....	2
3. MARC EDUCATIU.....	3
3.1. IDENTITAT: PROJECTE INTEGRAT DE LLENGÜES A L'ESCOLA INCLUSIVA.....	3
3.2. LA CONVERSA COM A MOTOR D'APRENTATGE.....	3
3.3. PROJECTE INTEGRAT DE LLENGÜES A L'ESCOLA INCLUSIVA.....	4
3.3.1. Projecte integrat de llengües.....	4
3.3.2. Escola inclusiva.....	7
3.3.3. Educació artística.....	11
3.3.4. Pràctica reflexiva.....	11
3.3.5. Aprenentatge amb tecnologia.....	12
4. OBJECTIUS EDUCATIUS.....	12
5. LÍNIA PEDAGÒGICA, METODOLOGIA.....	13
6. ORGANITZACIÓ.....	18
7. PARTICIPACIÓ DE LA COMUNITAT EDUCATIVA.....	20
8. SERVEIS.....	21
9. AVALUACIÓ.....	24
10. INDICADORS DE PROGRÉS.....	25
11. APROVACIÓ I REVISIÓ.....	27

1. INTRODUCCIÓ

El Projecte Educatiu de Centre és el document on s'explica la identitat de la nostra escola, els seus objectius i el marc educatiu que serveix per orientar l'activitat educativa del centre i la relació dels diferents membres de la comunitat educativa amb l'entorn.

L'escola Vila Olímpica vol seguir sent un referent de qualitat educativa i d'assoliment dels objectius d'excel·lència i d'equitat tal i com determina la Llei Catalana d'Educació (LEC).

La missió és formar persones felices amb una mentalitat oberta i creativa; autònomes, persistents i amb criteri propi; capaces d'adaptar-se a nous escenaris i a la diversitat; que siguin competents, tolerants i compromeses amb la societat del segle XXI; amb habilitats comunicatives en diferents llenguatges (català, castellà, anglès, matemàtic, corporal i musical), usant diferents eines digitals i que sàpiguen treballar de forma col·laborativa i compromesos amb el medi ambient de forma responsable.

Aquest document s'ha elaborat prenent com a referència la normativa de la Llei d'Educació de Catalunya (LEC) 12/2009 de 10 de juliol i el decret d'autonomia de centres educatius 102/2010 de 3 d'agost.

2. CONTEXT

L'Escola Vila Olímpica d'Educació Infantil i Primària, centre de la xarxa pública, és el marc on es desenvolupa el Projecte Integrat de Llengües a l'Escola Inclusiva.

Està situada entre els barris del Poblenou i Vila Olímpica de Barcelona, acull 480 alumnes, provinents d'aquesta zona. És una escola de doble línia amb una unitat afegida de P3 el curs 2015-2016. Es tracta d'una població escolar amb famílies amb un nivell socio-cultural mig alt, amb gran estimulació per a l'aprenentatge i altes expectatives en relació als fills i filles. L'escola compta amb un 4,36% d'alumnes amb reconeixement de necessitats educatives especials, l'escola té el recurs d'una SIEI (Suport Intensiu per a l'Escolarització Inclusiva). El claustre de mestres i l'equip de personal de suport està constituït pel mòdul que el Departament d'Educació considera oportú, donades les característiques de l'escola.

La col·laboració i cooperació de tota la comunitat educativa, mestres, alumnat i famílies, esdevé una evidència en la història i en el present de l'escola, que es manifesta en el compromís i la identitat amb **el Projecte Integrat de Llengües a l'Escola Inclusiva**, ja des de l'inici de l'escola, el curs 1996-1997, en què fou escola de nova creació, liderada per la Rosa Mª Ramírez i la Tana Serra.

El projecte ha anat creixent i enfortint-se en la mida que ho ha fet l'escola. Es pot dir que la vida de l'escola ha passat de la infantesa i l'adolescència a l'edat adulta. Aquest creixement sempre ha anat acompanyat de la mirada i la reflexió del professorat sobre el fer quotidià dins del marc de la pràctica reflexiva que ha permès eixamplar i consolidar el projecte amb la col·laboració de tota la comunitat.

Des dels seus inicis l'escola ha estat compromesa en ser escola referent per a la innovació i en la col·laboració amb la formació inicial i permanent del professorat. Així mateix, hem participat sempre activament en les diferents xarxes d'aprenentatge de l'entorn.

3. MARC EDUCATIU

3.1. IDENTITAT: PROJECTE INTEGRAT DE LLENGÜES A L'ESCOLA INCLUSIVA

El compromís i la identitat de tota la comunitat amb el Projecte Integrat de Llengües a l'Escola Inclusiva es fa palès des de l'inici de l'escola.

Pren com a punt fort i de partida el diàleg a l'aula per al foment de la comunicació i la construcció del coneixement de tothom. La conversa entre els infants i els/les mestres, entesa com a plataforma des de la qual es construeix el coneixement compartit i que fomenta el desenvolupament de les capacitats de tots els alumnes, és l'element clau a la vida diària de l'escola.

3.2. LA CONVERSA COM A MOTOR D'APRENTATGE.

Partint de la consideració que es construeix el coneixement amb els altres, *la conversa* és una de les eines més funcionals i potents per a fomentar l'aprenentatge a l'escola. S'emmarca en una perspectiva constructivista de l'aprenentatge que considera que les persones es desenvolupen i aprenen gràcies a la seva participació amb d'altres més experts, en activitats significatives (Vigotsky, 1984).

Coll (2008) afirma que, si s'observa el procés de construcció de coneixement compartit entre el professorat i l'alumnat es distingeixen dues fases clarament diferenciades. En un primer moment, quan la/el mestra/e i els seus alumnes s'aproximen per primera vegada a un nou contingut d'aprenentatge, el més habitual és que les representacions entorn a aquest contingut siguin força distants i diferenciades. En aquesta fase el repte fonamental consisteix a connectar les representacions dels alumnes amb les de la/el mestra/e. En un segon moment, un cop establertes les representacions compartides, l'objectiu se situa en fer progressar les dels alumnes, mantenint sempre les connexions amb les representacions de la/el mestra/e. En ambdues fases, l'ús del llenguatge que fan els participants juga un paper fonamental, donades les possibilitats que té com instrument psicològic i cultural. És així, ja que l'ús del llenguatge permet, facilita i fomenta explicitar les representacions sobre els continguts, contrastar-les, negociar-les i modificar-les per tal de construir sistemes de significats compartits cada vegada més complexos.

Edwards i Mercer (1987), des d'una perspectiva vygotskyana, afirmen que l'aula s'entén com una situació comunicativa a la qual, per participar-hi, mestres i alumnes han de respectar, compartir i aplicar una sèrie de *regles bàsiques del discurs educacional* que assegurin la fluïdesa de la conversa.

Wood, Bruner i Ross (1976) situen la conversa com un instrument que contribueix a l'establiment del que, des d'una perspectiva constructivista, s'ha anomenat la *bastida* necessària en el procés d'aprenentatge. Per a Bruner (1976) la bastida es un tipus particular de suport cognitiu que un adult pot oferir a través del diàleg, de manera que l'aprenent pugui donar sentit més fàcilment a una tasca difícil. Mercer (1997), per la seva part, al referir-se a la bastida, diu que aquest concepte ajuda a veure el mestre/a i l'alumne com a participants actius de la construcció del coneixement. En aquesta participació compartida en la construcció del coneixement, el llenguatge hi té un paper cabdal i les formes d'utilitzar el llenguatge proporcionen marcs de referència en els quals es poden recontextualitzar les pròpies experiències.

Rogoff (1993) parla de *participació guiada* referint-se a les situacions d'ensenyament-aprenentatge a les quals es proporciona un pont entre les habilitats o informacions familiars per a l'alumne i les noves informacions necessàries en la situació d'aprenentatge. En aquest procés no només hi ha una assistència del mestre/a cap a l'alumne, sinó que també, en certa mesura, hi ha una assistència de l'alumne/a a les actuacions del mestre/a.

3.3. EL PROJECTE INTEGRAT DE LLENGÜES A L'ESCOLA INCLUSIVA

3.3.1. Projecte integrat de llengües

El projecte integrat de llengües esdevé una de les branques principals que broten del tronc que és la conversa.

a. Transversalitat del llenguatge

L'ús de la llengua, la seva funcionalitat per tal de cobrir les necessitats, és un dels vehicles que facilita ser competents en la representació i comunicació de la realitat. Aquest procés es desenvolupa en la interacció amb els altres. El llenguatge esdevé un element potentíssim de comunicació i de representació, en la mida que és el que articula el diàleg, fa possible el traspàs d'informació i ajuda a estructurar les vivències i a construir el coneixement perquè el representa (Ramírez, 2001).

Quan l'escola considera la llengua com eix transversal el que persegueix és poder recollir tot aquest cabal que la llengua porta incorporat en el seu ús, en les activitats quotidianes que es realitzen dins i fora de les aules. Quina és, doncs, la millor manera d'entendre que la llengua travessa totes i cadascuna de les situacions d'aprenentatge? Utilitzar-la en les activitats que els nens i les nenes fan a l'escola i que els mestres proposen o recullen. La llengua esdevé el mitjà a través del qual flueix la comunicació, però, a més, la llengua adopta matisos força diferents segons el context. No és el mateix parlar, escoltar, llegir i escriure quan es fan activitats de matemàtiques, de ciències, d'història,... Cadascuna de les àrees el llenguatge té les seves pròpies característiques tant lèxiques, com d'estructura, per tal de representar de la manera més fiable possible el coneixement que genera. Els nens i les nenes aprenen aquestes variacions i matisos d'unes o d'altres disciplines en la mida que les veuen immerses dins de cada context i en la mida que aprenen i fan seves les representacions que els ofereixen les

diferents àrees. Estan aprenent medi i llengua o bé, matemàtiques i llengua alhora. La rellevància de la llengua en l'aprenentatge de les àrees no estrictament lingüístiques redunda en la construcció del coneixement d'aquestes àrees, en la mida que la llengua és un element potent de representació del coneixement.

Per això cal que els mestres siguin conscients que al realitzar qualsevol activitat d'una àrea no específicament lingüística, també s'està aprenent la llengua. D'aquesta manera els infants incorporen aprenentatges lingüístics en diferents contextos funcionals.

Per tal de poder analitzar de forma més concreta els usos de la llengua en diferents situacions, l'escola utilitza el model, proposat per TOUGH, J. que focalitza la llengua oral dels infants a través de les següents categories:

Autoafirmar-se: Referir-se a les pròpies necessitats i als desitjos, tant si són físics com psicològics. Protegir-se de les pròpies necessitats i dels propis interessos.

Dirigir: les pròpies accions i les dels altres en circumstàncies determinades. Reconèixer en cada situació què ha de fer un mateix i què han de fer els altres.

Relatar: Narrar les seqüències temporals i poder referir-se a elles amb tot tipus de detall.

Raonar: Buscar causes i efectes dels fets que es succeeixen. Ser capaços d'explicar els processos que es donen en diferents situacions. Reconèixer problemes i buscar solucions.

Predir: Anticipar, donades unes condicions, saber explicar què es pot fer per aconseguir un objectiu. Les estratègies de la predicció resulten molt útils per a poder organitzar temporalment les accions futures.

Imaginar: Poder explicar imatges i situacions no viscudes, recrear-se en mons fantàstics.

Projectar: Ser capaços de posar-se a la pell d'un altre. Imaginar què pot sentir, què pot pensar en situacions que no ha viscut.

La tria d'un model d'anàlisi centrat en la llengua oral respon a la realitat del desenvolupament de l'aprenentatge que sempre parteix de la conversa per a, més endavant, entrar en la llengua escrita.

Alhora aquest model redunda en la planificació i observació de qualsevol activitat educativa, ja que permet prendre en consideració aquests criteris des del punt de mira del desenvolupament del llenguatge en qualsevol activitat a les aules.

Dit de manera molt planera, parlar, escoltar, escriure i llegir sobre les diferents àrees del coneixement afavoreix l'avenç en l'aprenentatge de les àrees i de la llengua que les vehicula.

L'escriptura es veu recolzada per la conversa prèvia a la classe, en gran grup, que fa emergir els coneixements dels infants i, amb l'ajuda de les propostes de la mestra, es van establir vincles i connexions entre tots. La conversa prèvia també és una ajuda important per recuperar i endreçar el procés seguit en una seqüència didàctica.

b. Aprenent diferents llengües (català, castellà i anglès)

La majoria de nens i nenes de l'escola conviuen de forma natural amb les dues llengües presents socialment, el català i el castellà. L'escola recull aquesta vivència i la desenvolupa, tot incorporant-hi l'anglès com a tercera llengua, donant-li també una presència social força significativa. Cobren importància les llengües majoritàries, com ho són el castellà i l'anglès i les llengües minoritàries, com el català, que esdevé la primera llengua vehicular, justament per fomentar el seu ús social. Cada llengua té implícita la seva manera de veure el món, la seva manera de viure'l, cada llengua és una riquesa per als que la parlen i per als altres. Té rellevància que a l'escola es parli més d'una llengua i que hi hagi una actitud oberta cap a les diferents llengües, així com cap als seus parlants.

El català esdevé la primera llengua vehicular de l'escola a la que s'hi dedica volgutament més temps al llarg de tota l'escolaritat d'Educació Infantil i Primària. A P3 l'acollida dels nous infants durant tot el curs es fa només en català, tot fent ús de la metodologia de la immersió, per tal de fer palesa la voluntat de defensa d'aquesta llengua. El català és la llengua social de l'escola en la que es desenvolupen la majoria d'aprenentatges.

El castellà és des de l'inici llengua funcional, perquè tots els nens i nenes la comprenen i més d'un 50% la parlen amb algun familiar. En aquest sentit des de P4 esdevé llengua per aprendre de l'entorn. A Educació Infantil les dues sessions setmanals, d'una hora, dedicades al castellà s'orienten a fer activitats d'observació de l'entorn. Els infants aprenen la llengua en la mida que la utilitzen. A partir de l'Educació Primària una petita part dels continguts relatius al Coneixement de Medi Social i Natural i de Matemàtiques s'aprenen en castellà dins de les dues sessions en aquesta llengua. Així pren forma el principi de transversalitat de la llengua esmentat anteriorment.

El tractament de l'anglès ha de ser diferent donat que no és una llengua funcional per als nens i nenes. L'alumnat requereix d'un pòsit que faci de bastida en aquesta llengua, abans que esdevingui llengua d'aprenentatge. En aquest sentit cal donar-li una dedicació horària superior que al castellà i una metodologia específica. A P4 hi ha dues sessions setmanals d'una hora, que passen a ser tres a P5, quatre a primer de Primària i cinc a partir de segon i fins a sisè. En els primers cursos, a les classes d'anglès sempre hi ha dues mestres, diferents a la tutora, que modelitzen l'ús de la llengua anglesa davant dels infants i alhora poden atendre millor la diversitat dins de l'aula, perquè també es poden dirigir en anglès individualment als diferents nens i nenes. Les propostes de treball són globals, recullen rutines de vida de l'aula i sempre prenen com criteri les diferents categories de la llengua, definides per Joan Tough (1987). La "Magic Box", una caixa plena de qui sap què, serveix de baula entre una classe i una altra, i esdevé un recurs que fomenta la predicció, el raonament, la imaginació, el relat de les criatures, que van entrant de forma gradual i harmònica en la llengua estrangera.

A partir de tercer d'Educació Primària, l'anglès esdevé la tercera llengua d'aprenentatge, conjuntament amb la primera, el català, i la segona, el castellà. Es distribueixen alguns continguts de les àrees de Coneixement del Medi Social i Natural i de Matemàtiques en les tres llengües. En la distribució sempre cal considerar el balanç entre la competència

lingüística de l'alumnat i el nivell de complexitat dels continguts a aprendre; així com el donar un paper rellevant als continguts susceptibles d'aprendre de les àrees no lingüístiques, i no secundari o de repàs.

En el Coneixement del Medi, la distribució es fa d'acord amb l'abordatge d'alguns dels temes o projectes de treball, tractant continguts diferents, però relatius al tema en les tres llengües. En matemàtiques s'aborden els diferents blocs de contingut en diferents llengües de forma circular a través de tota l'Educació Primària.

L'inici en l'aprenentatge simultani de qualsevol de les tres llengües i de les àrees de Matemàtiques i de Coneixement del Medi és sempre la conversa entre els nens i nenes i la mestra, que serveix de bastida per a la posterior expressió escrita en el text dels alumnes.

En la lectura, la conversa prèvia i posterior reforça, garanteix i permet constatar la comprensió del text i la connexió amb d'altres coneixements.

La distribució circular d'alguns dels continguts de Matemàtiques i Coneixement del Medi en les tres llengües facilita la transferència de coneixements d'aquestes àrees en les diferents llengües, així com les connexions entre les llengües a l'hora de definir, descriure o explicar fets, conceptes o maneres de fer relatives a aquestes àrees.

3.3.2. Escola Inclusiva

La finalitat que presideix l'acció educativa de l'escola, és aconseguir el màxim desenvolupament de les capacitats de tots els nens i les nenes per tal que esdevinguin persones actives, creatives i crítiques en la societat on viuen, en definitiva, persones competents. En aquest sentit s'entén que l'adquisició de les diferents competències no es produeix de forma uniforme per a tot l'alumnat, sinó de manera diferenciada i vinculada a les capacitats i habilitats personals. És per això que l'escola persegueix que tots els nens i nenes puguin desenvolupar al màxim les competències necessàries per a viure de la forma més autònoma possible.

criteris més rellevants de la metodologia de treball de l'escola que van fornint la manera d'atendre la diversitat:

- ✓ Fomentar l'autoestima de l'alumnat en l'aprenentatge i de forma molt especial dels nens i nenes amb més dificultats. Descobrir i fer-los descobrir les seves habilitats per tal de enfortir l'autoimatge, així com per fer-los comprendre la seva projecció de futur, que esdevé cabdal per emprendre l'acció d'aprendre.
- ✓ Donar valor de forma explícita a les diferències personals, tant de l'alumnat, com del professorat i d'altre personal del centre. El contrast de mirades diferents en el procés d'aprenentatge representa un valor afegit per ampliar el coneixement. En aquest sentit es valoren les diferències personals.
- ✓ Seleccionar els aprenentatges més rellevants per als diferents alumnes d'acord amb les seves capacitats, que per alguns alumnes s'expressen en el Pla Individualitzat (PI) d'aprenentatge.

- ✓ El mestre guia l'aprenentatge de forma que, en cada moment, fruit de l'observació, pot anar facilitant i oferint l'ajuda pertinent, que en la majoria de casos se centra en adaptar el repte per a cada alumne.
- ✓ Utilitzar la conversa entre els alumnes, i entre els alumnes i mestre, com a font d'aprenentatge.
- ✓ Proposar activitats d'aprenentatge:
 - Funcionals, vinculades a la vida de l'escola i dels nens i nenes, ja que conèixer la finalitat de l'activitat afavoreix l'aprenentatge que es desenvoluparà. En aquest sentit, molt sovint, l'alumnat amb nee requereix molta més ajuda per poder contextualitzar tot allò que va fent.
 - Activitats que fomentin la relació amb els altres, ja que dificultats força presents pel que fa a la comunicació i relació d'alguns alumnes, troben vies de treball incloses en les activitats globals d'aprenentatge, més que no pas en les molt específiques. Alhora, les activitats que generen el mestratge per part dels propis nens i nenes esdevenen molt motivadores, perquè encoratgen els alumnes.
 - Activitats que incorporin l'experimentació i l'acció, per poder, més endavant, representar el fet viscut, tot utilitzant diferents llenguatges. Representar allò que s'ha viscut afavoreix la construcció de la simbologia dels llenguatges.
- ✓ Compartir l'acció tutorial de l'alumnat, tant en un moment concret com en la història dels nens i les nenes. El guiatge dels alumnes és el resultat de l'acció del conjunt de mestres i docents que intervenen en l'acció educativa cada curs i al llarg de tota l'escolaritat. És per això que la coordinació i coherència en el mestratge és un criteri essencial, i de forma molt especial per a l'alumnat amb nee.
- ✓ Reflexionar sobre l'acció docent, per tal d'avaluar-la i millorar-la. En la docència amb alumnat amb nee, es fa particularment necessària la pràctica reflexiva dels mestres, ja que l'evolució del procés d'aprenentatge d'aquests nens i nenes és particular i peculiar i en aquest sentit requereix d'adaptacions molt específiques en cada cas.

L'escola desplega una sèrie de mesures de suport per atendre la diversitat per a tots els alumnes de l'escola, tenint en compte les diferents característiques personals i per tal d'acompanyar tots els alumnes amb nee i nese en els seus aprenentatges. Aquestes activitats educatives s'esmenten a continuació .

a. Mesures de suport universals per a tots els alumnes de l'escola

La **presència de dos mestres dins de les aules** és una pràctica freqüent, que facilita l'oferiment de l'ajuda pedagògica pertinent als alumnes. En aquestes situacions les activitats proposades són les mateixes per a tot l'alumnat, tanmateix l'ajuda per realitzar-les, la representació i l'exigència són diferents. En el cas de l'alumnat de la SIEI es fa necessària en la majoria d'activitats que fan amb la resta del grup. El doblatge de mestres a l'aula es centra en: psicomotricitat a Educació Infantil; algunes sessions de lectura i escriptura al cicle inicial; anglès, de forma molt especial a Educació Infantil i Cicle Inicial i amb menys

frequència als altres cicles, i racons de treball a tots els cicles. Es tracta d'una actuació molt efectiva, sempre i quan les activitats proposades tinguin sentit i finalitat per a tots els alumnes que les han de dur a terme.

Els **racons de treball**, s'organitzen en tres sessions setmanals a tots els nivells. Fomenten l'autonomia dels nens i nenes i faciliten, de forma òptima, l'ajuda pedagògica als diferents alumnes, així com el funcionament de grups heterogenis de treball, la conversa sobre les activitats, el debat i l'ajuda entre iguals. Els nens i nenes realitzen diverses activitats relacionades amb diferents àrees del currículum simultàniament. Les activitats estan incloses en un pla de treball quinzenal que planifiquen autònomament els alumnes. Hi ha un registre i una valoració de les activitats finalitzades. A les aules sempre hi ha més d'un mestre, el tutor i el mestre de reforç. Si a la classe hi ha algun alumne de la SIEI, hi ha sempre un altre mestre o l'educador d'aquesta unitat. Aquesta actuació ha mostrat una gran adaptabilitat a les necessitats dels diferents nens i nenes del grup, encara que les diferències siguin notables. Alhora, fomenta clarament la interacció entre alumnes diferents i l'exercici del mestratge d'uns cap als altres, així com la proposta d'activitats que involucren l'acció i l'experimentació.

Els **grups de reforç de llengua i matemàtiques** als cicles mitjà i superior.

Es divideixen les dues classes de cada nivell en tres o quatre grups heterogenis i treballen la mateixa proposta de treball però, pel fet de ser grups més petits, permet arribar a atendre millor les necessitats de tots els alumnes i diversificar el grau d'exigència de les activitats, atenent a aquestes necessitats.

La tutoria individual per als nens i nenes de 6è.

Reben una atenció individual amb el/la seu/va tutor/a per tractar els temes vinculats amb l'orientació cap l'ESO i/o per ajudar a gestionar aspectes més emocionals i de relació amb el grup.

b. Mesures de suport addicionals i intensives per a l'alumnat amb nee i amb nese.

El grup classe és el grup natural per a tot l'alumnat de l'escola i també per a aquells alumnes amb necessitats educatives especials. És el grup on tots s'hi senten acollits i hi viuen la majoria del temps que estan a l'escola amb l'ajuda necessària. El mestre actua sempre com a guia en el procés d'ensenyament-aprenentatge, tot observant les necessitats de cada alumne i mirant d'oferir-li a cadascú un repte adaptat a les seves possibilitats, accessible i que li permeti afermar la seva autoestima; en d'altres casos s'ofereix ajuda per poder participar en les activitats d'ensenyament i aprenentatge **dins l'aula**, ajustant i prioritzant els continguts dels aprenentatges més rellevants d'acord amb les seves capacitats, expressar-los en el Pla Individualitzat (PI) d'aprenentatges. Si s'escau es proposen activitats d'ensenyament i aprenentatge de manera **individualitzada**, a partir de les seves capacitats i respectant el seu ritme de treball.

Alguns dels alumnes de la SIEI necessiten mesures i suports més intensius per ajudar-los a relacionar-se entre iguals i millorar el seu grau d'autonomia i desenvolupament personal.

Per aquests alumnes la CAD proposa **escenaris d'aprenentatge** on la mestra fa de guia i regula l'acció. Aquests escenaris ofereixen una nova perspectiva relacional entre iguals. Els alumnes poden descobrir que són capaços d'oferir aprenentatges als altres i aquests aprenentatges són tan reconeguts com eficaços. Aquest tipus de treball cooperatiu fomenta l'autoestima. Es tracta de realitzar activitats per tal que l'alumne vegi reconegudes les seves necessitats o interessos. Segons Rico (2006), l'autoestima és la base del desenvolupament positiu de les relacions humanes, de l'aprenentatge, de la creativitat i de la responsabilitat personal; quan augmenta l'autoestima, l'ansietat disminueix i permet que l'infant participi en les tasques d'aprenentatge amb més motivació.

Aquests escenaris faciliten el desenvolupament i transferència d'aprenentatges funcionals: *allò que faig i aprenc serveix per a alguna cosa i per a algú*, permetent així desenvolupar les competències personals per afirmar els valors propis i l'autonomia. D'acord amb Coll i Solé (1989), un aprenentatge és funcional quan la persona que l'ha realitzat el pot utilitzar de forma efectiva en una situació concreta per resoldre un problema determinat i en noves situacions, per efectuar nous aprenentatges.

Es presenten a continuació alguns dels escenaris i activitats d'aprenentatge.

L'explicació del conte a P3. Es proposa a alguns alumnes de la SIEI anar a explicar el conte a la classe de P3. L'activitat es desenvolupa en dues sessions de treball. La mestra ofereix suport regulant l'acció que han de realitzar els alumnes a l'hora d'explicar el conte, gestionant l'espai i la situació dels nens/es per facilitar l'inici del conte i acompanyant-los. Aquesta activitat proporciona als alumnes la possibilitat de posar en pràctica el coneixement que han adquirit en un altre context i situació, i també els permet planificar i regular la pròpia activitat d'aprenentatge, una estratègia relacionada amb *aprendre a aprendre*.

El tutor d'acollida d'un alumne de nee cap a un altre de nova incorporació a l'escola. L'*alumne tutor* ajuda l'altre a situar-se dins dels diferents espais i horari de l'escola. En cada moment li explica quina activitat ha de realitzar durant el temps d'adaptació necessari per al nouvingut. El *tutor d'acollida* pot utilitzar els seus aprenentatges de forma eficaç i funcional en una nova situació d'aprenentatge i millorar la seva autoestima. En aquesta situació és on la mestra comprova realment quins han estat els aprenentatges significatius de l'alumne, perquè ha mostrat que pot transferir-los a nous contextos.

Grups multinivell d'alumnes de diferents edats i capacitats entorn a activitats globalitzades i funcionals, tot fent ús de la manipulació i fomentant la cooperació entre iguals. Ha estat cabdal posar de relleu que uns alumnes esdevinguin *mestres dels altres*, tot aprofitant les diferents capacitats per poder ajudar-se entre ells. *El taller de teatre, d'hort i jardineria, de cuina, d'expressió corporal i musical, grups de llenguatge oral, etc.*

3.3.3. Educació Artística

Les manifestacions artístiques tenen una presència constant a la vida dels nens i nenes de l'escola. L'escola és un escenari privilegiat per desenvolupar les capacitats i habilitats artístiques dins d'un entorn social. A l'escola es potencia el desenvolupament de la capacitat de tot l'alumnat d'expressar i representar en diferents llenguatges (musical, corporal i plàstic) experiències, significats, emocions, idees, i pensaments.

L'educació artística a l'escola es concreta en desenvolupar les diferents activitats de l'àmbit artístic, plàstica, música i expressió corporal, vinculades a les festes tradicionals a partir de projectes cooperatius i transversals en els que hi participa tota la comunitat escolar. La comissió artística és qui organitza i impulsa el desenvolupament dels projectes, unificant els objectius de dansa i expressió corporal i creant el fil conductor del concert de Nadal i de les Danses de Carnestoltes, alhora que coordina tots els aspectes relacionats, com les activitats amb els projectes que es treballen a l'aula a través de les diferents àrees per tal que l'aprenentatge sigui més significatiu.

Es tracta d'un projecte transversal i globalitzat on es treballa des de les diferents àrees a les aules i els nens i les nenes són els protagonistes del projecte, tot participant, vivenciant, integrant, manipulant, experimentant i construint el seu propi coneixement que els portarà a aprendre a aprendre. Un projecte on tota la comunitat, les famílies, els nens i les nenes i el personal docent i no docent de l'escola hi participa de manera col·laborativa. Cal destacar també que hi col·laboren diferents institucions de l'entorn.

3.3.4. Pràctica Reflexiva

Educar comporta actuar de forma coherent. Els mestres que validen la conversa com a eina bàsica d'aprenentatge per als nens i nenes necessiten fer-la valdre en el seu fer com a docents, tant a l'hora de planificar com de gestionar l'activitat a l'aula i, naturalment, a l'hora de reflexionar per mirar endavant.

La conversa amb els alumnes representa una font d'aprenentatge i de millora, no només per als infants, sinó també per als mestres, si es considera l'escola una comunitat d'aprenentatge.

La pràctica reflexiva, que comporta la mirada atenta sobre l'acció educativa, l'establiment de nous reptes, entesos com a objectius de millora i la col·laboració amb els col·legues travessa la manera de fer avançar el projecte, d'anar-lo contextualitzant i d'eixamplar-lo. Aquest procés pren la concreció de dur a terme accions formatives cada any que comportin aquesta metodologia de treball. L'elecció dels temes a desenvolupar dins de l'equip docent sorgeix de les observacions dutes a terme cada acabament de curs i està en consonància amb els projectes de direcció que marquen el rumb de l'escola.

Aquest treball de reflexió col·lectiva permet aprofundir en diferents aspectes pedagògics i organitzatius i, sobretot, permet anar creant un llenguatge comú i construir una línia pedagògica comú a tot l'equip de mestres.

3.3.5. Aprenentatge amb tecnologia

L'escola incorpora l'ús dels recursos tecnològics de l'aprenentatge i l'educació de manera progressiva com un mitjà pels aprenentatges, com a medi per rebre la informació, de comunicació i intercanvi entre els alumnes, mestres i les famílies, per tal d'estimular l'aprenentatge i la creativitat als nostres alumnes i crear nous entorns d'aprenentatge actius, col·lectius, constructius, personalitzats i reflexius.

L'ús transversal de les TIC/TAC facilita el desenvolupament de les competències comunicatives, determinants a l'hora d'integrar habilitats per a investigar, informar-se i comunicar aprenentatges. El paper dels mestres és cabdal per ajudar els alumnes a fer-ne un ús adequat i fer de guia en el procés d'ensenyament i aprenentatge.

Els recursos tecnològics ajuden els mestres a elaborar el material pedagògic de l'escola, ja que no utilitzem llibres de text, faciliten l'accés a l'aprenentatge dels alumnes amb nee, esdevenen eines molt motivadores per a ells i permeten adaptar les diferents activitats que es treballen a les aules. També ajuden a la producció de diferents tipologies textuais (textos, imatges, vídeos, presentacions) i a realitzar projectes cooperatius entre tota la comunitat. També s'utilitzen plataformes digitals com a eina de comunicació escola - família i com a eina de difusió de les diferents activitats i el projecte educatiu de l'escola.

Els objectius en els diferents àmbits, les actuacions i els indicadors per avaluar-les sobre l'ús de les TIC/TAC, estan definits en sintonia amb el Projecte Integrat de Llengües a l'Escola Inclusiva, en el document del PLA TAC, elaborat i aprovat pel claustre el 2018.

4. OBJECTIUS EDUCATIUS

Partint del Projecte Integrat de Llengües a l'Escola inclusiva, que dóna identitat a l'escola, proposem els següents objectius generals:

- Desenvolupar les capacitats personals i les habilitats socials per aprendre a conviure en societat, com ara l'estabilitat i l'autoestima, l'esperit crític, i una actitud activa i participativa.
- Fomentar l'ús funcional de les llengües catalana, castellana i anglesa, el llenguatge com a eix transversal de l'aprenentatge, la concepció que l'aprenentatge de les àrees (Matemàtiques i Coneixement del Medi) potencia l'aprenentatge de les llengües i viceversa. La conversa, l'experimentació, la resolució de problemes, l'ús de les TIC són el motor de l'aprenentatge.
- Descobrir el plaer d'aprendre amb els altres . Fomentar l'aprenentatge cooperatiu.

- Ser una Escola Inclusiva, que ofereix recursos per a potenciar l'autoestima de tot l'alumnat i facilita l'aprenentatge de conviure en i amb la diferència. Fomentar la igualtat de drets i oportunitats entre homes i dones. Adquirir habilitats per mantenir i millorar el clima de convivència i per prevenir i resoldre conflictes de manera pacífica.
- Potenciar les capacitats artístiques musical, corporal i plàstica dels nens i les nenes a través de projectes cooperatius transversals i projectes de l'entorn i literaris.
- Desenvolupar projectes de treball i reptes per aprendre a partir dels interessos dels nens i de les nenes.
- Estimular la curiositat científica, tecnològica i ecològica.
- Estimular la consciència de la importància del medi ambient, de la seva fragilitat i de la necessitat de preservar-lo. Afavorir conductes positives envers el medi ambient, la seva conservació, l'ús sostenible i una educació del consum responsable.
- Considerar la relació escola-famílies des de la confiança com una millora per a l'educació dels infants i promoure la implicació i participació de tota la comunitat educativa.
- Promoure la innovació i la formació dels nous professionals i la formació contínua, participant i col·laborant activament en Xarxes d'aprenentatge i en diferents programes d'innovació.

5. LÍNIA PEDAGÒGICA.

El desenvolupament del Projecte Integrat de Llengües a l'Escola Inclusiva està íntimament relacionat amb la metodologia que li dóna raó de ser. La manera d'entendre el que és ensenyar i aprendre està vinculada als continguts fonamentals d'aprenentatge. Es destaquen alguns dels criteris essencials de la metodologia de treball:

La consideració de l'**autoestima** dels nens i de les nenes en el procés d'aprenentatge. Aprendre comporta fer un camí que sovint és ple de moments d'incertesa i fins i tot d'inseguretat. Recórrer tot el camí demana tenir la convicció que hom és capaç d'assolir la meta fixada. El plantejament de les activitats d'ensenyament i aprenentatge i la gestió de l'aula han d'anar d'acord amb les possibilitats i capacitats dels nens i les nenes per tal que ells/es puguin sentir-se capaços d'abordar-les amb èxit. Partir dels interessos dels nens i nenes i crear un ambient acollidor són aspectes necessaris per afavorir l'aprenentatge.

La presència de la llengua en totes les activitats d'aprenentatge, entenent que la llengua és el vehicle d'interacció entre els alumnes i el mestre i entre ells mateixos. Resulta indispensable que els nens i nenes disposin d'espais en els quals ells puguin prendre la paraula mentre aprenen, de la mateixa manera que els té el mestre.

Els espais de diàleg dins de les aules prenen diferents formes segons l'edat dels nens i les nenes. Dins del gran grup a Educació Infantil, cada dia comença amb **la conversa** al voltant

d'allò que els nenes i nenes aporten a l'escola i, alhora, al voltant de les propostes que la mestra explica i que sovint permeten que els nens i nenes puguin anticipar tot allò que aniran fent durant la jornada escolar. A Educació Primària, a cada classe hi ha l'espai de l'assemblea on els nens i nenes poden parlar de les bonances i dels petits conflictes que es van donant dins del grup. Els temes de treball comencen amb una primera conversa en la qual tots poden aportar tot allò que saben o que volen saber, les activitats de desenvolupament dels temes de treball també es desenvolupen sovint a través de les converses d'aula i per últim les converses de cloenda.

No sempre el marc de la conversa és el gran grup, sovint el diàleg es desenvolupa en petits grups de nens i nenes i posteriorment reverteix en el gran grup.

La manipulació i l'experimentació de diferents materials i objectes, ja siguin d'ús comú o didàctics, és fonamental per tal que ells puguin anar construint les seves pròpies representacions al voltant dels conceptes i processos. Si aquesta manipulació va acompanyada de la representació verbal que fan els nens mentre l'estan desenvolupant, es converteix en un gran potencial d'aprenentatge, perquè propicia la discussió i la comparació que d'una mateixa experiència poden desenvolupar diferents nens i nenes.

L'aprenentatge de l'entorn de l'escola. Les visites culturals, excursions i projectes en col·laboració amb diferents institucions de l'entorn són una forma d'experimentació i representen un acostament al món que envolta l'escola.

L'ús de les TIC/TAC representa una font d'informació per als nens i nenes i l'han d'aprendre a gestionar per tal de generar coneixement. Alhora són una potent eina de comunicació que permet l'acostament a l'escola, a la comunitat escolar i a l'entorn més proper i llunyà.

Els Projectes de treball. La recerca d'informació relacionada amb el desenvolupament d'un determinat tema o projecte es converteix en un objecte de treball i d'estudi i al mateix temps en un aspecte metodològic en el procés d'ensenyament i aprenentatge. L'anàlisi de la informació s'incorpora en el desenvolupament dels projectes de treball des dels primers nivells d'Educació Infantil. La consideració del llenguatge com a eix transversal es fa palesa quan es refereix a la recerca i selecció d'informació. La lectura, la comprensió del text escrit relacionat la major part de les vegades amb temes d'estudi del Coneixement del Medi, es converteix en un aspecte indispensable per a poder realitzar amb èxit la selecció a la que ens estem referint.

L'oportunitat de comunicar els aprenentatges i els projectes que han realitzat a d'altres nens i nenes es converteix, per una part, en un potent element motivador de l'aprenentatge i, per altra, aquesta comunicació també porta a expressar i representar amb major claredat els aprenentatges realitzats. En aquest sentit, freqüentment es realitzen intercanvis i comunicacions entre nens i nenes de diferents nivells.

El concepte **d'ajuda pedagògica** està a la base del que significa atendre la diversitat de l'alumnat. El mestre és qui pot oferir l'ajuda necessària i suficient i analitzar, en cada moment del procés, quin és el grau d'ajuda necessari i suficient. La guia i cooperació en el moment d'aprenentatge la pot brindar el mestre en primera persona en moltes ocasions, però en altres, són els propis alumnes, els companys o companyes qui actuen com ajudants. És en aquest sentit que el treball en petites agrupacions és un element metodològic que utilitzem molt sovint en el desenvolupament de l'aprenentatge a l'escola.

A l'escola s'articula una activitat a totes les classes i nivells des de P3 fins a 6è que són **els racons de joc i els racons de treball**, dins dels quals s'ofereix una part important de l'ajuda pedagògica. Els racons de treball es realitzen en petites agrupacions que no tenen per què ser iguals per a totes les propostes, ni per a tots els nivells; el que sí que tenen en comú totes elles és l'heterogeneïtat dels grups de nens i nenes ja que, a partir de les diferències entre uns i uns altres, es pot afavorir l'ajuda i els models que es donen entre ells. En aquest sentit, els racons de treball també faciliten la possibilitat d'oferir l'ajuda pertinent a cadascun dels nens i nenes de la classe. És per aquesta raó que en el treball per racons intervé sempre un mestre de reforç dins les aules. En aquests racons es desenvolupen activitats de diferents àrees curriculars.

Els reptes per aprendre. Els nens i nenes són els protagonistes de l'aprenentatge que es desenvolupa a l'escola. Tot i que resulta senzill imaginar aquesta posició central que ha d'ocupar l'infant, esdevé complex cercar formes i activitats d'aprenentatge que ho facilitin. Sobretot perquè aquestes activitats han de tenir un gran potencial motivador, que esdevingui un repte per aprendre i les faci funcionals i amb sentit. Les activitats han d'afavorir la construcció social de l'aprenentatge dins de la comunitat que és l'aula i l'escola, i en aquest punt hi juga un paper central la conversa (Dumont 2012). Alhora han d'incorporar de forma decidida l'experimentació, que esdevé una ajuda insubstituïble per anar forjant la comprensió i representació més global de la realitat. El paper de la mestra com a guia que suggereix, proposa, estimula i forneix bastides és cabdal.

En aquest procés d'aprendre a partir de reptes que cal anar assolint i recercant es fa viva una manera de fer que es correspon amb aprendre a aprendre, competència indispensable per obtenir la flexibilitat d'adaptació que la vida demana.

Al llarg de la història de l'escola s'han anat construint i duent a terme activitats d'aprenentatge que recullen aquesta manera de procedir, algunes de les quals es descriuen a continuació:

a. Projecte Bombeta

Es porta a terme a Educació Infantil. El seu punt de partida és la voluntat explícita d'estimular la curiositat científica dels infants a partir de l'experimentació, la conversa i el treball cooperatiu.

És un projecte internivells, de lliure circulació, en el que a cada grup-aula es troben alumnes provinents de P3, P4 i P5, que es desenvolupa durant una hora i mitja setmanal i abraça les temàtiques següents: Aigua, Materials, Construccions, Moviment, Classificacions, Llum i Color. Cadascuna d'elles amb material específic susceptible de manipulació per part dels infants. El treball sobre cada temàtica es porta a terme durant tres sessions. La primera de presentació i d'experimentació lliure, la segona d'experimentació lliure, amb algun suggeriment a seguir i la tercera on pren rellevància la conversa en el gran i petit grup i la representació gràfica individual de la tasca relativa als descobriments realitzats.

b. Ciència Indagadora

Fruit del treball d'aprenentatge integrat de les llengües, de l'interès de l'escola en fomentar l'educació en el mètode científic i de la proposta del CESIRE de Llengües, es desenvolupa el Pla de Ciència Indagadora en llengua anglesa (Inquiry Science).

Es persegueix que siguin els infants els qui puguin establir hipòtesis relacionades amb preguntes obertes, científiques, plantejades per la mestra o per ells mateixos i, conseqüentment, planificar experiments que avalin o refutin les seves tesis inicials.

Aquest treball d'experimentació seguint el mètode científic és també present en les altres dues llengües d'aprenentatge presents a l'escola; per tant, aquest procés el desenvolupen en català, castellà i anglès com a llengua vehicular .

En el treball previ a l'experimentació, la conversa guiada per la mestra és molt rellevant per tal de poder elaborar l'expressió de les hipòtesis i l'experimentació amb la concreció de variables a considerar.

c. Investigacions Matemàtiques

Les matemàtiques es presenten en moltes ocasions com enigmes que els nens i nenes han de perseguir resoldre. Alhora que cerquen solucions, reflexionen i fan explícit el camí que han seguit per avançar. Aquest mètode el segueixen sempre treballant en grup, amb l'ajuda de la conversa entre ells i amb la mestra, amb l'ús de l'experimentació, la manipulació i de representacions pròpiament matemàtiques que clarifiquin l'aprenentatge (Serra, 2011).

d. Competència informacional

Des de la biblioteca de l'escola es potencia el gust per la lectura. La bibliotecària manté constantment al dia l'exterior d'aquest espai amb propostes de lectures que renova contínuament, amb decoracions i exposició de llibres i proporcionant recursos relacionats amb els projectes que es treballen a l'escola en cada moment.

Als cicles pedagògics el PLEC és un tema que es comenta i s'analitza per tal de poder contribuir des de les tutories a aquest impuls del plaer de llegir.

Així mateix, es dóna impuls també a la lectura que té com objectiu la recerca d'informació, bé sigui en paper o en d'altres suports. Des de les aules i des de la biblioteca s'acompanya els nens i nenes per tal d'ajudar-los a esdevenir lectors crítics i analítics, capaços de diferenciar i extreure aquella informació que és essencial en cada cerca i fer-ne una lectura comprensiva que permeti una posterior escriptura d'allò que han entès o han trobat més interessant.

La veu dels nens i les nenes. A l'escola s'aprèn a viure i conviure amb els altres. En aquest sentit el currículum d'Educació Primària és ben explícit en l'expressió del primer dels objectius generals : *Conèixer, valorar i aplicar els valors i les normes de convivència per ser un ciutadà lliure capaç de prendre compromisos individuals i col·lectius, respectar els drets humans i acceptar el pluralisme propi d'una societat democràtica.*

La democràcia s'aprèn i conseqüentment s'integra com a valor i com actitud si es pot viure en el dia a dia, si és una manera de fer, de relacionar-se, d'escoltar-se, d'expressar-se i de respectar-se. Fer propostes i prendre decisions entre tots, fruit del consens o de la majoria és una tasca a portar a terme. Reconèixer els drets i els deures de cadascú esdevé un repte per a tothom.

L'escola fomenta que a cada classe es facin converses entre tothom per criticar, si cal, i per fer propostes creatives i constructives que afavoreixin la vida comuna i individual. Aquestes converses que a Educació Infantil són diàries en obrir i tancar el dia, a Educació Primària es concreten en la celebració de l'assemblea de classe setmanal que dóna veu a tothom i regula les decisions del grup. La moderen els delegats de la classe, que són els representants davant de la trobada de delegats d'escola. L'elecció de delegats es porta a terme per votació popular a cada classe trimestralment.

La trobada de delegats de l'escola està presidida per la directora i representa l'espai de debat del funcionament de la vida de la institució.

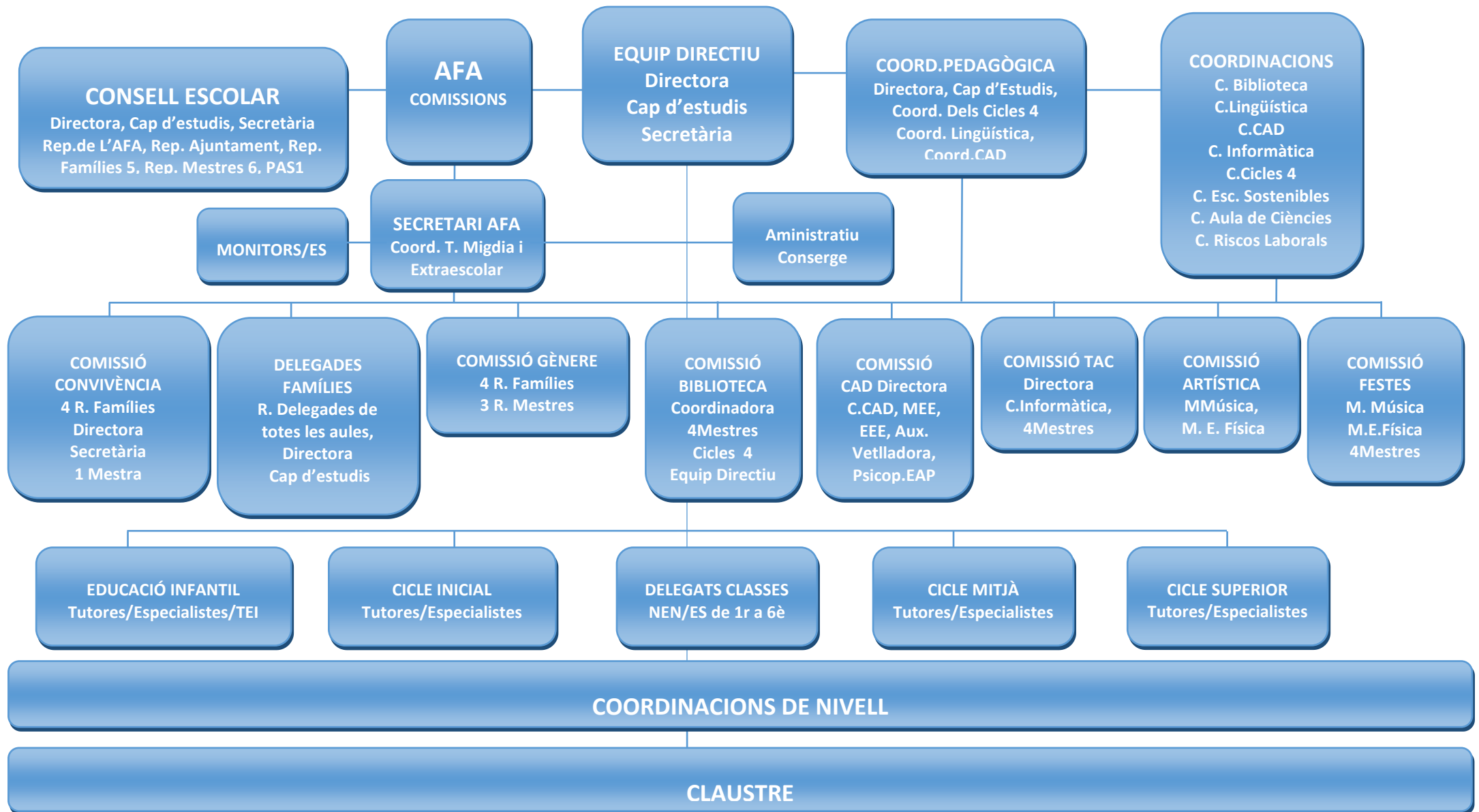
Els projectes artístics cooperatius i transversals. L'educació artística a l'escola es concreta en desenvolupar les diferents activitats de plàstica, música i expressió corporal vinculades a les festes tradicionals a partir de projectes transversals en els que hi participa tot l'alumnat i professorat. La comissió artística és qui organitza i impulsa el desenvolupament dels projectes, unificant els objectius de dansa i expressió corporal i creant el fil conductor del concert de Nadal i de les Danses de Carnestoltes alhora que coordina tots els aspectes relacionats, com les activitats amb els projectes que es treballen a l'aula per tal que l'aprenentatge sigui més significatiu.

El treball col·laboratiu dels mestres a l'escola forma part de l'essència pedagògica del centre, la col·laboració de dos o tres mestres a l'aula és habitual, això promou una diversitat de mirades i anàlisi de la pròpia acció educativa que facilita la reflexió per poder ajustar i diversificar l'atenció als nens i nenes en el procés d'aprenentatge. Es promouen diferents espais de reflexió en l'equip de mestres on es comparteix i es prenen decisions dels diferents àmbits educatius: nivells, cicles, coordinacions, comissions, ...

6. ORGANITZACIÓ

Per poder desenvolupar El Projecte Integrat de Llengües a l'Escola Inclusiva s'ha creat una estructura que facilita l'organització educativa, social, cultural i el funcionament del centre. Les normes d'organització i funcionament de l'Escola Vila Olímpica estan definides en el document NOFC elaborat i aprovat en el consell escolar el 2014.

L'estructura del centre queda representada en un organigrama que ens permet observar la relació dels diferents òrgans i la seva comunicació, la seva formació i la seva agrupació, a part de la seva importància i capacitat de decisió dins del centre. Hi trobem definits tots els òrgans que formen el centre, ja siguin unipersonals o col·legiats.

7. PARTICIPACIÓ DE LA COMUNITAT EDUCATIVA.

El PIL a l'Escola Inclusiva es desenvolupa dins del marc de col·laboració família i escola. L'educació dels nens i nenes de l'escola és una tasca compartida entre les famílies i l'equip docent. Es considera la família com a primer referent educatiu; és per això que cal estrènyer vincles, compartir pautes i treballar des del respecte i el reconeixement mutu, per poder oferir una educació coherent als nens i nenes. En aquest sentit la conversa esdevé el punt de partida per a la comunicació, el diàleg i la col·laboració entre escola i família, cabdal per a l'educació dels infants.

Cal destacar que a l'escola el nivell d'identificació de tota la comunitat educativa, i de forma especial de les famílies amb el projecte i el fer de l'escola, ha estat molt alt des dels seus inicis, la qual cosa ha redundat en la millora del propi projecte i especialment en l'educació dels infants.

Els nens i les nenes són part important en la participació en la vida de la comunitat educativa a través de l'assemblea de delegats, on es promou la implicació i la participació democràtica institucional de l'alumnat. A partir de 1r de Primària a cada classe, cada trimestre, s'escullen democràticament dos representants (delegat i subdelegat) que assistiran a l'assemblea de delegats per fer propostes que s'hauran realitzat a l'assemblea de classe i per recollir propostes de l'assemblea de delegats on es tracten temes relacionats amb els serveis de l'escola, amb els esbarjos i amb el desenvolupament de les festes de l'escola. En aquestes festes, tots els delegats hi tenen un paper protagonista.

Els canals de participació de les famílies són diversos i se situen en plans diferents. Per una banda hi ha la col·laboració institucional a través de les comissions i junta de l'AFA, que vetllen per oferir serveis de recolzament a la conciliació de l'horari familiar i laboral, mitjançant les activitats extraescolars i el servei d'acollida, dins del plantejament educatiu de l'escola. També en l'àmbit institucional, el Consell Escolar esdevé l'òrgan de participació de tots els estaments de la comunitat educativa, en un clima de respecte mutu i de voluntat de millora conjunta. Continuant dins d'aquest àmbit les famílies estan representades mitjançant els delegats de classe, que recullen el sentir de totes elles i el fer de l'escola, a través de les trobades dels delegats amb l'equip directiu. Per altra banda l'escola està oberta a la participació de les famílies en les activitats i projectes d'aprenentatge a les aules amb els infants i a tots els esdeveniments que se celebren. De vegades les famílies aporten el seu saber en projectes específics de formació per als mestres.

Pel que fa als canals de comunicació, l'escola sempre està oberta, especialment per a les famílies d'Educació Infantil, per tal de facilitar l'intercanvi diari del fer i estar dels nens i nenes a l'escola i a casa. També disposa de formes organitzades de traspàs d'informació i de coordinació de l'acció educativa envers els infants: reunions d'aula, entrevistes, informes. S'utilitza també una plataforma digital de comunicació entre docents i família per transmetre comunicats i circulars de les diferents activitats.

8. SERVEIS

El marc de l'escola, el temps lectiu i no lectiu es concep com un espai educatiu on es dona una línia pedagògica coherent amb el Projecte Integrat de Llengües a l'Escola Inclusiva. És per això que les activitats i els serveis que es donen en el temps no lectiu els dirigeix l'equip directiu en coordinació amb l'AFA i les diferents empreses de serveis.

L'equip directiu coordina l'organització del desenvolupament de les diferents activitats, d'acord amb els criteris educatius de l'escola i el Consell Escolar és qui aprova totes les activitats que es fan al centre.

S'ofereixen una sèrie de serveis que pretenen ajudar les famílies en la cura i l'educació dels nens i les nenes i també oferir una ajuda per a la conciliació de la vida laboral i familiar dels pares i les mares.

8.1. TEMPS DE MIGDIA

En aquesta franja de temps s'ofereix el servei de menjador amb la intenció de conciliar la vida familiar i laboral, garantir una educació en menjar saludable i refermar l'educació del lleure i el respecte.

Aquest espai el coordina l'Equip Directiu de l'escola, juntament amb Fundesplai i Cuina Justa - Fundació Cassià Just.

Cada inici de curs es presenta el pla i el pressupost al Consell Escolar i cada final de curs se'ls presenta el tancament.

Cuina Justa-Fundació Cassià Just s'ocupa de l'elaboració del menjar de l'escola. Aquesta empresa desenvolupa una important tasca social en treballar amb persones amb fragilitat psíquica.

D'altra banda, l'Equip de monitors/es pertany a Fundesplai. Comptem amb un monitor/a per cada 20 alumnes, amb un contracte de 2:30h diàries i la coordinadora, que té un contracte de 4:30h diàries.

Comptem també amb l'auxiliar d'Educació Especial que dedica una hora cada migdia a ajudar els alumnes de la SIEI que ho necessiten.

La gestió del temps de migdia implica un seguit de tasques que es duen a terme entre l'Equip Directiu i la coordinadora:

- Contractes i seguiment amb les diferents empreses que hi intervenen.
- Comptabilitat del servei.
- Diligències per a la demanda de beques.
- Revisió de menús amb la coordinadora i amb la comissió de nutrició de l'AFA.
- Organització del menjador amb criteris pedagògics coherents amb la línia d'escola.
- Reunions amb la coordinadora i els monitors.
- Col·laboració en la confecció de l'informe que es dona a les famílies.

L'organització del temps de migdia s'emmarca amb uns objectius:

Objectius generals:

- a) Definir criteris clars i bona coordinació entre l'Equip Directiu, les empreses i la coordinadora.
- b) Assolir una bona coordinació entre els mestres i els monitors. La tasca d'aquest espai de temps ha de ser una continuació de la tasca educativa del centre.
- c) Vetllar perquè els menús siguin adients i saludables. Elaborar-los i revisar-los en col·laboració amb la Comissió de Nutrició de l'AFA, Cuina Justa, la Coordinadora i la normativa del Departament de Sanitat.

Objectius específics:

- a) Tenir bons hàbits de convivència.
- b) Assolir un clima agradable a l'hora de dinar i d'esbarjo.
- c) Educar a menjar de tot i a valorar una dieta sana i equilibrada, amb productes de proximitat.
- d) Adquirir hàbits d'higiene.
- e) Menjar de manera adequada.
- f) Aprendre a parar taula.
- g) Potenciar la col·laboració entre alumnes grans i petits.
- h) Fer un bon ús dels serveis de Biblioteca i Mediateca.
- i) Fer la migdiada els nens i nenes de P3.

8.2. ESMORZAR

La fruita a l'hora d'esmorzar pretén educar els nostres alumnes en l'hàbit de prendre aquest aliment tan important a nivell nutricional. Aquest hàbit s'ha introduït a la nostra escola des dels seus inicis, el curs 1996-97.

De P3 a 2n tots els nens i nenes mengen fruita per esmorzar cada dia. La prenen a la classe, a l'hora d'esbarjo, just abans de sortir al pati.

A partir de 3r, la majoria de nens i nenes continuen volent la fruita però n'hi ha d'altres que porten un entrepà de casa.

8.3. ACTIVITATS EXTRAESCOLARS

Aquest servei pretén ser una ajuda en la conciliació de la vida familiar i laboral, així com una ajuda en l'educació i la cura dels nens i les nenes.

La majoria d'activitats es realitzen de 16 a 17h, tot i que algunes s'allarguen fins les 18h.

Així mateix, hi ha un servei d'acollida de 7:30 a 9h i de 16 a 18h.

L'organització general de les activitats extraescolars es fa a partir de propostes de l'Equip Directiu, la Comissió d'extraescolars i la Junta de l'AFA.

Al Consell Escolar s'aproven les línies generals d'aquestes activitats.

La concreció dintre del centre la fa la Directora amb els representants de la comissió d'extraescolars i els representants de les diferents empreses implicades.

L'AFA contracta les activitats.

Hi ha també uns objectius a l'hora de triar les activitats:

- a) Establir criteris pedagògics clars.
- b) Establir una bona relació entre l'ED, l'AFA i la coordinadora d'extraescolars.
- c) Procurar un bon repartiment de l'espai que permeti un òptim desenvolupament de les activitats.
- d) Vetllar per una bona gestió del temps.
- e) Generar un ambient en què els nens i nenes es trobin igual que quan fan les activitats en horari lectiu.
- f) Preservar una bona relació entre mestres i monitors/es de les activitats.
- g) Fer una revisió regular de les activitats extraescolars juntament amb els representants de l'AFA i les institucions que se'n fan càrrec.

9. AVALUACIÓ

En primer lloc cal esmentar que, al llarg de la història del PIL a l'Escola Inclusiva, s'han dut a terme diferents avaluacions, tant externes com internes que han expressat els bons nivells educatius, la fortalesa del projecte i l'alt nivell d'implicació dels docents, alumnes i famílies. Així com la percepció d'una gran satisfacció per part del professorat de formar part de l'equip docent. Estem parlant d'un nivell alt de cohesió de l'equip i de satisfacció de la comunitat educativa. (Avaluació general diagnòstica del centre el juliol 2014)

L'Escola entén l'avaluació com un element clau per aprendre. Els nens i les nenes, a més d'identificar el que han d'aprendre, han d'avançar, ja en aquestes etapes, en l'autoregulació del seu aprenentatge, han d'identificar les dificultats i errors i trobar camins per superar-los de forma cooperativa. Així doncs, els alumnes tenen l'oportunitat de reflexionar sobre com aprenen i quines estratègies han utilitzat en aquest procés, perquè la reflexió sobre el propi aprenentatge forneix el procés de creixement personal, tant des del punt de vista cognitiu, com emocional i relacional. En aquesta línia s'han elaborat instruments concrets d'avaluació per als nens i nenes amb indicadors clars i senzills (bases d'orientació, minirelats,...)

També cal situar que la conversa entesa com a eina que facilita l'intercanvi, la interacció i l'aprenentatge personal, implica considerar el procés d'aprenentatge dels infants com un aspecte en el que incidir per tal de millorar-lo. Aquesta mirada comporta alhora un avenç en les estratègies utilitzades pels mestres en el seu paper de tutors d'aprenentatge i en aquest sentit és una actuació avaluadora.

L'escola ha elaborat uns criteris d'avaluació per a cadascun dels nivells educatius. I realitza unes proves internes per tal de situar el nivell d'aprenentatge competencial en les diferents àrees.

A l'educació infantil es realitzen dos informes per a les famílies, el primer i tercer trimestre. A primària s'elaboren tres informes, a finals del 1r, 2n i 3r trimestres. Atenent a l'atenció a la diversitat, elaborem uns informes adaptats de manera que promoguin les capacitats de cada nen i nena amb nee o nese definits en el seu Pla Individualitzat i consensuats entre els diferents professionals que hi intervenen, conjuntament amb la CAD.

10. INDICADORS DE PROGRÉS.

L'avaluació té per finalitat contribuir a la millora de la qualitat del servei que presten els centres i té com a referència l'assoliment de les competències de l'alumnat. D'acord amb les característiques del context en què es desenvolupa l'acció educativa, l'avaluació dels centres relaciona els resultats educatius amb els processos d'ensenyament i aprenentatge, els recursos i la seva gestió, els objectius del centre i els indicadors de progrés. Els indicadors que intervenen en el procés d'avaluació dels centres públics es concreten als següents documents:

Programació General Anual (PGA) Cada any l'Escola elabora, a l'iniciar el curs escolar, la seva PGA on concreta els objectius anuals de centre, d'acord amb els objectius d'aquest PEC i el projecte de direcció amb les indicacions de Departament d'Educació de Catalunya. També es concreten els objectius específics anuals d'etapa i els indicadors d'assoliment d'aquests objectius (SIC-Sistema d'Indicadors de Centre). És, per tant, l'instrument fonamental que l'Escola utilitza per fixar els seus plans de millora continuada en cada curs escolar.

Memòria Anual de Centre (MAC) En la Memòria Anual del centre analitza, a la finalització del curs escolar, el grau d'acompliment dels objectius i els indicadors d'assoliment definits en la PGA a principi de curs. Per tant, aquest document és una peça clau també en l'estratègia de qualitat i millora contínua de l'Escola, ja que gràcies als resultats en la Programació General Anual, de l'avaluació de l'acompliment d'objectius, es dissenyen els objectius i indicadors que recollirà la PGA del curs següent.

A més, la MAC també recull, per a cada etapa, informació i dades sobre l'organització i el funcionament de cada curs escolar.

Hi ha diferents tipus d'indicadors per avaluar diferents aspectes referits a:

CONTEXT

Escolarització: tenen en compte la preinscripció i la matrícula viva, valorant la diferència interanual de forma numèrica i s'extreuen de les dades anuals del centre, que són dades estadístiques que recull la Inspecció Educativa.

Identificació: indicadors referits a la procedència de l'alumnat i la seva tipologia (socioeconòmica, socioeducativa, NEE, ...)

RESULTATS

Resultats acadèmics interns: Els resultats de les proves internes del centre i la seva millora respecte del curs anterior. Es recullen a la Memòria del Pla Anual. L'Escola recull resultats de les avaluacions trimestrals i l'avaluació de final de cada nivell.

L'etapa infantil recull els resultats en dos informes adreçats a les famílies durant el mes de desembre i a finals de juny. L'etapa primària fa arribar els resultats a les famílies en tres informes, al desembre, a l'abril i al juny.

Proves internes de comprensió lectora, d'expressió escrita, i de matemàtiques dels diferents nivells de primària.

Resultats acadèmics externs; proves d'avaluació diagnòstica, proves de competències de sisè. La comparativa respecte del curs anterior es recull a la Memòria del Pla Anual. L'informe amb el resultat de les CB es fa arribar a les famílies al mes de juny i es fa difusió al Claustre i al Consell escolar.

PROCESSOS

Processos d'aula: valoració a partir dels indicadors d'avaluació dels projectes i activitats realitzats al llarg d'un curs escolar. Recollits en la Memòria del Pla Anual.

Processos de centre: planificació i lideratge. A la Memòria del Pla Anual es farà una estimació del grau d'eficàcia amb què els diferents responsables de direcció, coordinació, tutoria i especialitat fan les seves activitats i assolixen els seus objectius.

Activitats i sortides: es valoren en la Memòria del Pla Anual. L'escola fomenta les activitats complementàries i extraescolars implicant el coneixement de l'entorn.

Participació: es refereixen al grau i tipus de participació de les famílies i els alumnes en la vida del centre, als canals de comunicació i al nombre de visites i entrevistes entre família i escola.

RECURSOS

Quan es parla de recursos educatius es fa referència, principalment, a recursos econòmics i recursos humans i materials.

Indicadors de recursos:

Despeses de funcionament: elaboració del pressupost i memòria econòmica Anual.

Ràtio alumnes/professor: Depèn del decret de plantilles que aprova el Departament d'Educació anualment.

Distribució dels espais del centre adaptats a les necessitats de cada cicle.

Equipament material didàctic correctament inventariat. Equipament TIC del centre.

11. APROVACIÓ I REVISIÓ

L'elaboració i la supervisió del Projecte Educatiu de Centre són impulsades i coordinades per la Direcció de l'Escola, i compten amb la participació dels diferents equips professionals i del Consell Escolar, com a òrgan de representació dels diferents sectors de l'Escola.

La present versió del document ha estat revisada i aprovada pel Consell Escolar amb data del 10 d'octubre del 2019.